

РЕШЕНИЕ

№ 5826

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 27.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **878** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 35 ал.1 и чл.33 ал.1 т.4 от Наредба № 8/03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Модернизирание на земеделските стопанства" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. на Министъра на земеделието и продоволствието, обн. ДВ, бр. 41 от 22.04.2008г. /Наредба №8/03.04.2008г./.

Образувано е по жалбата на П. Г. П. от [населено място], [община], област В. Т., в качеството му на земеделски производител, срещу Заповед № 01-РД/2600/17.08.2010г. на Изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" - РА, с която е отказано финансирането на заявление за подпомагане с ид.№ 04/121/03546, УРН 385074.

В жалбата са въведени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт с твърдения за липса на мотиви, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Сочи се, че противно на визираните в административния акт основания за отказ, по мярката не е доказан бюджетен дефицит, евентуално при наличието на такъв – не е спазен законовия ред за класиране на кандидатите и прозрачност относно начина на разпределяне на средствата между тях. Претендира се за отмяна на оспорения административен акт и присъждане на разноските по делото.

Ответникът-изпълнителният директор на ДФ "Земеделие", чрез юрисконсулт Г., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Също претендира разноски. Възразява за

прекомерност на разноските на жалбоподателя.

СГП не изпраща представител и не заявява становище по основателността на жалбата.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени доказателствата по делото, предвид правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от данните по делото, жалбоподателят е подал на 14.10.2009г., в качеството си на земеделски производител, заявление за финансиране на проект за „Закупуване на земеделска техника” по мярка 121- „Модернизиране на земеделските стопанства” от Програмата за развитие на селски райони 2007-2013г. на стойност 70 881,24лв., предвидени за закупуване на 1 бр. трактор с посочена марка на стойност 58 180,08лв. и 1 бр. фреза определен модел и марка на стойност 12 701,16лв.

Установено е също, че на 27.08.2010г. жалбоподателят е получил Уведомително писмо, с което е бил уведомен за издадената Заповед № 01-РД/2600 от 17.08.2010г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” за отказ да предостави финансиране поради недостатъчен бюджет по мярката.

Не се спори и относно обстоятелството, че на 10.01.2011г. жалбоподателят е получил уведомително писмо за издадена Заповед № РД 09-1167 от 27.12.2010г. та Министъра на земеделието и храните, с която е била оставена без уважение жалбата на П. срещу отказа на ДФ „Земеделие”.

От заключението на приетата по делото съдебно- счетоводна експертиза се установява, че преди и след датата на подаване на заявлението от жалбоподателя ДФ „Земеделие” – РА не е разполагала с налични средства по негарантирания бюджет на мярка 121 за финансиране на заявленията от пети прием и в частност за финансиране на заявлението на жалбоподателя.

Изложените фактически констатации мотивират следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - депозирана от активно легитимирана страна - адресат на акта, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване и срещу подлежащ на съдебен контрол ИАА.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е валидна – издадена от компетентен по материя и степен административен орган, но е незаконосъобразна като немотивирана, постановена при съществени нарушения на процесуалния закон и в нарушение на приложимите материалноправни норми.

Отказът за финансиране на заявлението не съдържа изискуемата в чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК форма, което по същество е отменително основание по чл. 146 т. 2 от АПК. Липсват мотиви - фактически основания, които законодателят изисква като задължителен реквизит на административния акт.

В конкретния случай е налице бланкетно позоваване на липса на достатъчен бюджет без да се конкретизират: общият размер на бюджета по мярката, броят на подадените заявления по съответни периоди, процентът на одобрените проекти и размерът на отпуснатите средства, както и размерът на дефицитът, моментът на неговото възникване и установяване. Тази бланкетна формулировка препятства организирането на защитата на адресата на административния акт в съдебното производство по провеждания контрол за законосъобразност на същия. Безспорно тежестта на доказване съществуването на фактическите основания за издаване на акта лежи върху издателя му, съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК, и изначалната им липса води категорично до

неговата отмяна като незаконосъобразен.

От друга страна, заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и при съществено нарушаване на процесуалните правила – основания за оспорване по чл.146 ал.3 и 4 от АПК. При условие, че средствата за финансиране на проектите са били изчерпани още преди подаването на заявление от ЕТ, както твърди ответната страна и сочи в констатациите си заключението на съдебно-счетоводната експертиза, е следвало да бъде взето решение за спиране на приема на заявления и то да бъде съобщено на заинтересованите по съответния ред, съгласно разпоредбата на чл. 29, ал. 3 от Наредба № 8 от 3.04.2008 г.

Нарушена е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредба № 8, предвиждаща извършването на класиране на постъпилите заявления по мярката съобразно визираните в чл.31 ал.2 т.2 от наредбата критерии за оценка и одобряване в низходящ ред, в случай, че общият размер на постъпилите заявления надхвърля наличния бюджет по мярката за инвестиции с негарантиран бюджет. В конкретния случай такова класиране не е извършено и е препятствана възможността за удовлетворяване на претендираното финансиране чрез извършване на допълнително класиране при евентуално последващо одобряване на нови средства по мярката обект на подпомагане да бъдат вече одобрени проекти. Неизпълнението на това законово задължение визира и противоречие на оспорения акт и действията на органа по издаването му с целта на закона.

Предвид изложените съображения съдът следва да отмени оспорената заповед и да върне преписката на административния орган за провеждане на класиране по реда на чл. 34 от Наредба № 8 от 3.04.2008 г. при новото разглеждане на заявлението, ако същото отговаря на критериите за финансиране, и произнасянето по същество чрез одобряването му или постановяването на отказ за финансиране.

С оглед благоприятния за жалбоподателя изход на делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на същия следва да се присъдят претендираните разноски по делото в размер на 210лв., а на ответника не се дължат такива.

Ръководен от гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 32-ри състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 01-РД/2600/17.08.2010г. на Изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", с която е отказано финансирането на заявление за подпомагане с ид.№ 04/121/03546, УРН 385074, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на П. Г. П. от [населено място], [община], област В. Т., сумата от 210 /двеста и десет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

